

Vyjádření k názoru na článek „Úvaha zelená, úvaha trpká“

(Čeladenský zpravodaj, březen 2018, str. 16)

Je mi líto, že můj článek byl zařazen do školní sekce, i když se školou nijak nesouvisí. Vznikl totiž paralelně s prvním příspěvkem.

Mrzí mě také, že Vás rozrušil.

Velmi obratně formulujete myšlenky, které jsem nikde neuvedl, a dáváte fakta do souvislostí, jaké v něm nikde nejsou. Vaše kritika zřejmě vznikla v nedobré rozpoložení a je cílená k vyburcování nespokojenosti a nevole, přičemž spoléhá na to, že čtenáři už minulé číslo vyhodili a nebudou si ověřovat, zda jsou Vaše konstrukce podloženy. Snad jste článek pozorně nečetl, nebo mu neporozuměl. Kritika totiž působí dojmem cíleného útoku na mou osobu či naši Základní školu.

Ačkoliv lehkost a agresivita použitého stylu odpovídá spíše mladšímu, ideály nabitému a životními traumaty dosud nezatíženému pisateli...

Můj článek je fiktivní příběh a měl za cíl vedle pobavení čtenářů hlavně zviditelnění problému zneužívání příslušných zákonů (viz úvodní citát z tisku), určených původně k ochraně přírody a přírodních zdrojů. Jenže ty jsou za současného stavu lehce zneužitelné, zatěžují administrativu, zvyšují pracnost a neúměrně prodlužují příslušná řízení. A jako jeden za všechny vzpomínám obchvat Frýdku-Místku, vždyť ten se táhne, co pamatuji. A jestli jste motorista, tak si zkuste projet od Příboru na Český Těšín v době dopravní špičky. Neútočím na ekologii jako obor, ale jsou-li nástrojem některých sdružení a spolků pouze obstrukce a jiné zdržovací taktiky, bez progresu a konstruktivního přístupu, rozhodně to nepovažuji za správné.

Nijak nedávám do rovnosti ekologa s oním hanlivým slovem, doslova to bylo „zarytý ekolog“. Mohl jsem, pravda, použít jiné slovo. Ale pro hnidopichy a omezené puntičkáře jsem přes veškerou snahu mírnější výraz nenašel. Ostatně slovo „blbec“ je regulérně zařazeno ve slovníku spisovné češtiny, viz.: Ústav pro jazyk český (<http://prirucka.ujc.cas.cz/>) a děti je znají dávno před nástupem do školy. A ty maličké snad Čeladenský zpravodaj nečtou. Ostatně i veřejná média, např. kinematografie, toto slovo používá běžně v názvech filmů, např. Blbý a blbější, Ještě větší blbec, než jsme doufali, Blbec k večeři, Blbec na krku.

Co se týká mého vztahu k přírodě, snad bych Vám měl o sobě něco sdělit. Jezdím v malém úsporném voze a myji ho málokdy. Ale s pokáleným autem si opravdu připadám trapně v řadách leštěnek, přivázejících ráno školáky. Žiji celý život na vesnici, v rodinném domě na okraji vsi, a pomáhal jsem rodičům na polích, loukách a ve chlévě. Zažil jsem pasení krávy, sušení sena, okopávání brambor, řepy, máku a tuřínu, loupání fazolí a kukuřice, pamatuji ruční kosení pšenice a mlácení obilí. Svázeli jsme seno i slámu na žebříňáku, taženém krávou nebo půjčenými koňmi, měli jsme vlastní mlátičku, secí stroj a burdák, pluhy, brány a obří ocelové hrábě. Dodnes ve stodole stojí žernový mlýn. Krmil jsem slepice, králíky, husy, choval

krocany a vietnamská prasátka. Řadu těchto zvířat jsem zabíjel a zpracovával. Donedávna jsem byl registrovaným chovatelem ovcí, které jsem si také stříhával.

Postavil jsem svépomocí dům na vlastní zahradě a nyní obhospodařuji přibližně osm tisíc čtverečních metrů pozemků a spoluvlastním zhruba tři hektary polí, která pronajímáme k zemědělským účelům. Na zahradách mi roste přes 50 stromů, nejen ovocných. Kromě švestek, jabloní, hrušní, rynglí, durancí, třešní a vlašských ořechů jsou zde jasany, vrby, černý bez a japonské topoly, dub, smrk, jalovec, modřín, bříza, javor a dále pak keře rybízů, angreštu a arónie. Pozemky sousedí v délce několika set metrů s potokem zarostlým, bohužel neudržovaným, vrbovým porostem, který se hemží hmyzem. Plochy jsou členité a nerovné, je tu spousta malých neudržovaných biotopů, vhodných pro brouky, luční koníky a motýly, které nechávám nevyužité, a jsou zarostlé náletovými dřevinami a vysokými bylinami.

Hnízdí zde desítky běžných ptáků včetně strakapoudů a sojek, někdy zahlédnu žlunu. Ve výšce přelétávají vlaštovky a čápi a ještě výše krouží káně. Od nedaleké přehrady k nám zalétávají volavky a vzácněji i racci. Jelikož plochy jsou oplocené jen částečně, objevují se tu zajáci, bažanti a občas srnky. Na ořešácích řadí veverka, přímo ve chlívě zimují ježci a ve stodole odjakživa sídlí kuna. V potoce za zahradou plavou ondatry, ryb je v poslední době čím dál méně. Louka je samozřejmě plná krteků, rejsků a hrabošů, jeden rok se zde potloukaly i lišky. Kolem zdí se ukrývají ještěrky a ve skalce sídlí skokan zelený. V kompostu jsem zahlídnul užovku. Za letních večerů se objevuje netopýr, divočáci našťěstí končí své výpravy na poli kousek dál, asi je ruší štěkání sousedovic psa. A noci kolem sv. Jana Křtitele jsou rozzářené stovkami světlušek.

Stromy obměňuji, kácím i sázím, loni to byla švestka a durancie, letos chystám další švestku, desítku topolů a experimentálně dvě paulownie. Topím zemním plynem, příležitostně přitápím v krbových kamnech dřívím, jsme napojeni na vodovod a kanalizaci. Důsledně třídím odpad i materiály do sběrných surovin. Mobilní telefon mám stejný už devátý rok, úsporný, klasický. Nechodil jsem do ekologické školky, a přesto si vážím vody, vzduchu, půdy a všeho živého. Nebylo třeba předpisů, projektů a veřejné propagandy k tomu, aby nás naši rodiče vychovali k lásce a úctě k přírodě.

A ještě ke zmíněnému zpochybňování zákonů. Pokud jste spokojen se stavem naší legislativy – pak klobouk dolů. Více takových spokojených občanů a můžeme zrušit volby. Ušetříme tím spousta stromů na volební lístky. V listopadu 1989 jsme zákonů zpochybnili spousta a dokonce jeden hlavní – socialistickou ústavu. A já toho nelituji.

Jiří Kapsa